GAIP

COMISSIÓ DE GARANTIA DEL DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Resolució 1218/2026, de 9 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 132/2026

Administració reclamada: Ajuntament de Cercs

Informació reclamada: Diversa informació ambiental relacionada amb l'empresa que gestiona runes.

Sentit de la resolució: Estimació parcial

Resum: La informació sol·licitada i reclamada, és informació ambiental d'acord amb l'article 2.3 de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient. Es considera que la informació demanada sobre l'autorització ambiental, els controls, les inspeccions, les emissions, la gestió de residus i eventuals sancions relacionades amb el **monodipòsit** està emparada pel règim especial d'accés a la informació ambiental, caracteritzat per un principi de **màxima transparència i accés públic**, llevat que concorri alguna causa legal específica de limitació. Per tant, existeix una base jurídica sòlida per facilitar aquesta informació a la persona sol·licitant.

Respecte els límits invocats per l'empresa afectada no es pot acceptar la pretensió d'impedir completament l'accés a la informació ambiental relacionada amb el monodipòsit. Es recorda la necessitat d'acreditar de manera concreta quina és la informació afectada pel límit i fer-ho de forma que es reconegui quin perjudici específic, real i rellevant produiria la seva divulgació. La denegació total només és admissible en casos excepcionalment justificats.

Sobre el límit invocat relatiu al secret comercial i industrial, ja que l'empresa al·lega que la documentació conté: coneixements tècnics ("know-how"), processos interns, i informació comercial sensible. Aquesta Comissió constata que la al·legació és insuficient perquè: no identifica quins documents o apartats concrets contenen aquesta informació protegida; no acredita quin perjudici competitiu efectiu es produiria; no permet efectuar el necessari "test del perjudici" ni la ponderació d'interessos. La Comissió recorda que la simple afirmació que existeixen secrets comercials no justifica l'ocultació de tot l'expedient. També es recorda que l'empresa no pot utilitzar el secret comercial per impedir l'accés a informació sobre els efectes ambientals les emissions de l'activitat.

Respecte de la limitació sobre protecció de dades que protegeix persones físiques, i no empreses; si apareixen dades personals de treballadors, tècnics o particulars, aquestes es poden anonimitzar; l'existència de dades personals no impedeix l'accés a la resta de la documentació.

Sobre la limitació derivada d'informació relativa a inspeccions i expedients sancionadors es recorda que la informació ambiental gaudeix d'un règim reforçat de transparència; els resultats de les inspeccions ambientals són, en principi, accessibles; les eventuals limitacions han de justificar-se cas per cas; les normes sancionadores no poden utilitzar-se automàticament per ocultar informació ambiental relativa a emissions o impactes sobre el medi ambient.

De tot això es conclou que no està justificada una denegació absoluta de l'accés i que, la informació és accessible, i que si existeixen dades confidencials o personals, han de ser objecte anonimització o exclusió puntual, mantenint l'accés a la resta de la informació ambiental sol·licitada.

Paraules clau: Ajuntaments. Persones físiques. Informació ambiental. Llicència ambiental. Tercers. Acreditació afectació límits. Límits. Secret comercial. Interessos econòmics. Protecció de dades personals. Estimació parcial.

Ponent: Maria del Mar Pérez Velasco

Antecedents

1. El 21 de gener de 2026 entra a la GAIP la Reclamació 132/2026, presentada contra l'Ajuntament de Cercs, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) indicada a l'antecedent següent, d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 4 de febrer de 2026 la GAIP notifica a la persona reclamant la necessitat que esmeni la documentació aportada com a requisit previ per a l'admissió a tràmit de la reclamació. Concretament es demana que s'aporti **una còpia de la sol·licitud d'informació registrada** que és objecte de reclamació, que s'aporta el 10 de febrer de 2026.

3. El 21 de novembre de 2025 la persona reclamant va presentar a l'Ajuntament de Cercs una petició d'accés a la informació **ambiental** sobre l'activitat de dipòsit controlat de l'empresa gestora de runes que s'indica. Concretament es demana:

   "1.El **projecte de monodipòsit** de residus de la construcció presentat per l'empresa davant l'Ajuntament de Cercs en el moment de sol·licitar la llicència ambiental.

   2.La **llicència ambiental** atorgada per part de l'Ajuntament a l'empresa per a desenvolupar l'activitat. Concretament interessa a aquesta part: Quines condicions es van establir per a desenvolupar l'activitat. Quina és la cota de rebliment fixada. Quins tipus de residus s'hi poden abocar. A quins controls inicials o periòdics es troba sotmesa l'activitat. Quines són les conseqüència de l'incompliment de la llicència ambiental.

   3.Les **modificacions de la llicència ambiental** que s'hagin tramitat, ja siguin substancials o no substancials.

   4.L'expedient complet (tota la documentació, informes sectorials, resolucions, etc.) de la revisió anticipada de la llicència ambiental atorgada (expedient 250/2022).

   5.L'acta de control inicial i dels posteriors controls periòdics de caràcter ambiental als quals s'hagi sotmès l'empresa.

   6.Les actes d'inspecció que s'hagin realitzat per part dels serveis tècnics de l'Ajuntament.

   7.Els expedients sancionadors que hagin estat incoats a l'empresa per qualsevol infracció administrativa relativa al desenvolupament de l'activitat."

4. A la reclamació es manifesta que no s'ha rebut la informació ni resposta de l'administració.

5. El 20 de febrer de 2026 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa al reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP

immediatament de les comunicacions que rebi de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.

6. El 20 de febrer de 2026 la GAIP comunica la reclamació a l'Ajuntament de Cercs i es demana a l'empara dels articles 33.4 i 34.1 del Reglament de la GAIP, que dins del termini de quinze dies, es faci arribar a aquesta Comissió un informe sobre els antecedents i posicionament en relació amb aquesta Reclamació; l'expedient de la tramitació de la sol·licitud d'accés a la informació pública, i la identificació de les terceres persones que resultin afectades per la informació l'accés, si n'hi ha. El 19 de març de 2026 es reitera aquesta petició.

7. El 25 de març de 2026 la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament de Cercs que, en síntesi, manifesta que la persona reclamant, per raó de la gestió d'altres actuacions, és coneixedora de de l'existència d'un contracte d'arrendament entre el propietari de la finca on està situada l'empresa sobre la qual demana la informació, així com de l'existència de l'expedient de llicència ambiental de la que disposa dita mercantil. També es fa constar que a la instància presentada per la persona reclamant, va formular denúncia d'incompliment del contracte, així com de les condicions de la llicència ambiental atorgada al seu dia. L'Ajuntament informa que en data 28 de maig de 2025 es va donar trasllat a la mercantil de la denúncia formulada, en la seva condició de responsable de la gestió de residus del dipòsit.

   L'Ajuntament conclou que atesa la relació existent entre la persona reclamant i l'objecte de l'expedient al que es vol tenir accés, i atesa la controvèrsia evidenciada entre ambdues parts enfrontades, la propietat del terreny i l'empresa llogatera, es considera que la reclamació pot afectar els drets de terceres persones, en aquest cas a la mercantil a qui s'ha de traslladar la reclamació perquè pugui presentar, si ho consideren oportú, les al·legacions o els documents que estimin oportuns en defensa dels seus drets o interessos.

8. El 20 d'abril de 2026 la GAIP demana a l'Ajuntament de Cercs la seva col·laboració, per tal que informin de les dades de contacte de la mercantil afectada, que es reiteren el 6 de maig de 2026 i s'aporten per l'Ajuntament de Cercs el 12 de maig de 2026.

9. El 14 de maig de 2026 la GAIP procedeix al trasllat de la Reclamació a la mercantil identificada com afectades d'acord amb l'informe de l'Ajuntament de Cercs.

10. El 27 de maig de 2026 la GAIP rep les al·legacions de l'empresa afectada per la petició d'informació que considera que manifesta la seva **oposició absoluta** a la facilitació de qualsevol dels documents, dades o expedients requerits a la Reclamació 132/2026. La totalitat de la informació sol·licitada es troba emparada per les excepcions previstes en la normativa de transparència, protecció de dades i secrets empresarials, per la qual cosa no es considera que s'hagi de facilitar ni parcialment, ni totalment.

    Concretament s'afirma sobre cada aspecte, el següent:

-1.**Proyecto de monodepósito y documentación técnica inicial** Se deniega en su totalidad. Contiene diseños operativos, cálculos estructurales, fórmulas de estabilización y metodologías de gestión que constituyen know-how empresarial y secretos técnicos. Su divulgación, incluso fragmentada, vulneraría derechos de propiedad intelectual y ventajas competitivas protegidas por el art. 18.2 de la Ley 19/2014 y la Ley 1/2019 de Secretos Empresariales.

2. **Licencia ambiental**, condiciones, cota de relleno, tipos de residuos autorizados y consecuencias del incumplimiento Se deniega en su totalidad. Los anexos técnicos y condiciones operativas revelan estrategias logísticas, volúmenes de negocio, cadenas de suministro y modelos de tarificación internos. Además, incorporan datos de terceros (proveedores, transportistas, personal técnico) cuya cesión carece de base legal habilitante y está expresamente prohibida sin consentimiento previo.

3. **Modificaciones de la licencia ambiental (sustanciales o no sustanciales**) Se deniega en su totalidad. Toda la documentación relativa a trámites de modificación integra informes técnicos reservados, valoraciones estratégicas y correspondencia confidencial con la administración. Su acceso alteraría la posición competitiva de la empresa y comprometería la seguridad jurídica de sus operaciones.

4. **Expediente completo de revisión anticipada de la licencia** (expediente 250/2022) Se deniega en su totalidad. Incluye informes periciales internos, alegaciones técnicas no públicas, valoraciones económicas y documentación relativa a garantías. La difusión de este expediente comprometería la eficacia de los procedimientos administrativos y vulneraría la confidencialidad inherente a la gestión empresarial.

5. **Actas de control inicial y controles periódicos de carácter ambiental** Se deniega en su totalidad. Contienen protocolos de muestreo, mediciones internas, sistemas de auditoría y observaciones técnicas que forman parte del sistema de gestión propio de la empresa. Asimismo, incluyen datos identificativos de técnicos e inspectores protegidos por el RGPD y la LOPDGDD, cuya cesión está legalmente vedada.

6. **Actas de inspección realizadas por los servicios técnicos municipales** Se deniega en su totalidad. La revelación de actuaciones inspectivas compromete la eficacia de futuros controles, vulnera la presunción de buena fe operativa y contiene datos personales de personal público y privado. Su publicidad no está amparada por el interés público prevalente, dado que la actividad se desarrolla en estricto cumplimiento normativo.

7**. Expedientes sancionadores incoados a la empresa por infracciones administrativas** Se deniega en su totalidad. Los procedimientos sancionadores, en trámite o resueltos, están sujetos a reserva legal para garantizar el derecho a la defensa, la presunción de inocencia y la confidencialidad procesal. Su divulgación ex lege está

expresamente limitada y, en todo caso, no ampara la cesión de datos personales, valoraciones técnicas internas o documentación estratégica.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP: disposició addicional primera LTAIPBG i la Llei 26/2007

D'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG i 29 del RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

En aquesta reclamació es demana informació que té caràcter ambiental, com és la petició de la llicencia ambiental atorgada a una empresa per l'Ajuntament i diversos aspectes relacionats amb la seva concessió i control. Aquesta informació respon a un règim específic previst a la Llei estatal 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient, que en bona part del seu contingut té caràcter bàsic, en tant que és una regulació de mínims. Aquesta regulació però, no disposa de la corresponent institució de garantia que vetlli per la preservació de l'accés a aquesta informació.

El caràcter supletori de la LTAIPBG per als aspectes no regulats previst a la seva disposició addicional primera, punt segon, ha donat lloc a la interpretació de que és d'aplicació la previsió de la reclamació substitutiva dels recursos administratius davant un organisme independent com ara la GAIP. Aquesta interpretació basada en el caràcter supletori de la LTAIPBG en aquells àmbits que tinguin una normativa especifica, ha comportat que la GAIP intervingui en la seva garantia (veure les resolucions d'aquesta Comissió 247/2020, de 9 d'abril; 499/2020, de 23 de setembre; 695/2020 de 26 de novembre, 587/2022 de 15 de juliol, i 931/2023 de 19 d'octubre, entre d'altres).

2. Sobre el dret d'accés a la informació pública sol·licitada: informació ambiental

La informació sol·licitada i reclamada consisteix en la llicència ambiental atorgada per l'Ajuntament a una empresa, així com diversos aspectes relacionats amb ella. Concretament es demana: el projecte de monodipòsit de residus de la construcció presentat per l'empresa davant l'Ajuntament de Cercs en

el moment de sol·licitar la llicència ambiental; la llicència ambiental atorgada per part de l'Ajuntament a l'empresa per a desenvolupar l'activitat que contingui: quines condicions es van establir per a desenvolupar l'activitat; quina és la cota de rebliment fixada; quins tipus de residus s'hi poden abocar; quins controls inicials o periòdics es troba sotmesa l'activitat; quines són les conseqüències de l'incompliment de la llicència ambiental; així com les modificacions de la llicència ambiental que s'hagin tramitat, ja siguin substancials o no substancials. L'expedient complet (tota la documentació, informes sectorials, resolucions, etc.) de la revisió anticipada de la llicència ambiental atorgada (expedient 250/2022) i l'acta de control inicial i dels posteriors controls periòdics de caràcter ambiental als quals s'hagi sotmès l'empresa. Les actes d'inspecció que s'hagin realitzat per part dels serveis tècnics de l'Ajuntament i els expedients sancionadors que hagin estat incoats a l'empresa per qualsevol infracció administrativa relativa al desenvolupament de l'activitat.

Es constata que la informació demanada és informació pública en els termes previstos a l'article 2.b LTAIPBG, però més pròpiament es refereix a informació ambiental en consistir en informació prevista a l'article 2.3 de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (incorpora les Directives 2003/4/CE i 2003/35/CE), en endavant Llei 27/2006.

L'article 3.1.de la Llei 27/2006 preveu el dret de qualsevol persona "a accedir a la informació ambiental que obri en poder de les autoritats públiques o al d'altres subjectes en nom seu, sense que per això estiguin obligats a declarar un interès determinat, sigui quina sigui la seva nacionalitat, domicili o seu". Per "informació que obra en poder de les autoritats públiques" s'ha d'entendre la "informació ambiental que aquestes autoritats posseeixin i hagi estat rebuda o elaborada per elles" (article 2.5 Llei 27/2026). Les excepcions a l'obligació de facilitar informació ambiental es preveuen a l'article 13 de la Llei 27/2026.

Respecte del règim jurídic de l'accés a la informació ambiental hi ha àmbits sobre els que s'ha reconegut un nivell de coneixement específic, com és l'accés a la informació que ha de contenir l'autorització ambiental integrada (AAI) sobre els valors límit d'emissió, prescripcions de protecció del sòl i aigües, gestió de residus i mesures correctives (article 24.2 del Reial Decret Legislatiu 1/2016, de 16 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de prevenció i control integrats de la contaminació). L'article 30 de la Llei catalana 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats preveu que el contingut íntegre de les autoritzacions ambientals és d'accés públic, per tant, també allò que correspongui sobre les emissions i els corresponents controls.

L'article 30.3 del RD Legislatiu 1/2016 estableix que els resultats de les actuacions inspectores han de posar-se a disposició del públic en el termini de quatre mesos a partir de la finalització de la visita in situ i de conformitat amb la Llei 27/2006.

La informació sobre les sancions, concretament les molt greus resta subjecta, en molts casos, a l'obligació de donar-ne públic coneixement. Aquest és el cas de la previsió de l'article 32.1.a RD

legislatiu 1/2026. L'article 38.3 de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental, també preveu la obligació de les autoritats competents de donar a conèixer, una vegada fermes, les sancions imposades per les infraccions comeses de la llei, els fets constitutius d'aquestes infraccions i la identitat dels operadors responsables. La llei estatal 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per una economia circular de residus, al seu article 118 preveu sobre la publicitat de les actuacions sancionadores que "Els òrgans que exerceixin la potestat sancionadora podran acordar, quan estimin que hi ha raons d'interès públic, la publicació al diari oficial corresponent i a través dels mitjans de comunicació social que consideri oportuns de les sancions imposades per la comissió d'infraccions greus i molt greus, així com els noms i cognoms o raó social de les persones físiques o jurídiques responsables, administrativa."

En aquest marc normatiu específic de publicitat de la informació ambiental és on s'emmarca la petició d'informació reclamada.

3. Sobre els límits invocats a la reclamació: estimació parcial de la reclamació

L'objecte de la reclamació és l'accés a la llicència ambiental, les seves modificacions, l'acta de control inicial i posteriors controls, així com conèixer les inspeccions i expedients sancionadors sobre el desenvolupament de l'activitat de l'empresa identificada,

Es recorda que la defensa i protecció del medi ambient comporta considerar que la sol·licitud d'informació pública respecte d'activitats potencialment contaminadores del mateix sigui especialment intensa, i en relació a la qual s'ha previst una àmplia legitimació per accedir a la informació en poder de las autoritats públiques i a participar en processos de presa de decisions sobre assumptes que incideixin directa o indirectament en el medi ambient (articles 1, 2 i 23 de la Llei 27/2006, de 18 de juliol).

Com s'ha dit, la informació demanada reuneix els elements per a ésser considerada informació ambiental d'acord amb el regim previst a la Llei 27/2006 de 18 de juliol. Es sol·licita l'accés a la llicència ambiental, prevista a l'article 35 de la Llei 20/2009, de prevenció i control ambiental de les activitats (PCAA) i que, a manca de més informació per part de l'Ajuntament i de l'empresa afectada, seria la que es refereix la peticionària, sobre l'activitat de l'empresa implicada. L'article 41 de la PCAA preveu que el projecte i la sol·licitud de llicència ambiental s'han de sotmetre a informació pública durant un termini per tal que persones interessades, veïns, i administracions puguin presentar al·legacions i l'article 50 preveu la publicació de la resolució.

Malgrat que l'Ajuntament ha informat que té constància de que la reclamant disposa d'informació, això no obsta que pugui tenir accés al projecte tècnic, als informes ambientals, resolució de la llicència i les condicions imposades i anonimitzar les dades de caràcter personal protegides.

Resultat del preceptiu trasllat de la petició i de la reclamació al tercer afectat, l'empresa ha invocat excepcions per a la denegació absoluta de la petició, en base a la protecció de dades i secrets empresarials, i s'oposa a facilitar ni que sigui de forma parcial, l'accés a la informació demanada.

En definitiva, tal i com palesen els antecedents, les limitacions invocades es refereixen al secret comercial i industrial i com aquestes afectacions als interessos econòmics i comercials justifiquen la desestimació de la reclamació; també es refereix a la protecció de dades i als drets de defensa pel que es refereix al procediment sancionador.

La doctrina de la GAIP estableix una interpretació àmplia del dret d'accés a la informació pública, i més per als supòsits de llicència ambiental, tot considerant accessibles els expedients de llicències ambientals municipals com a informació pública i ambiental. L'accés s'ha de concedir amb caràcter general, aplicant de manera restrictiva els límits legals i garantint, si escau, l'accés parcial mitjançant anonimització de dades personals.

Així, respecte de les limitacions invocades s'ha d'insistir, en la formulació àmplia en el reconeixement del dret d'accés a la informació pública i la correlativa obligació d'interpretar de forma estricta i restrictiva les limitacions d'aquest dret previstes a l'article 21 LTAIPBG. El mateix cal considerar respecte de les excepcions al dret d'accés a la informació ambiental previstes a l'article 13 de la Llei 27/2006. De forma que tant d'acord amb el Tractat Tromsø, com de l'aplicació del Conveni internacional Aarhus, únicament són acceptables les limitacions que resultin justificades i proporcionades d'acord amb el criteri d'aplicació restrictiva de la limitació.

El criteri d'aplicació restrictiva de les limitacions al dret d'accés a la informació ambiental (derivat del Conveni d'Århus[1], Conveni Tromsø i de la seva jurisprudència) es basa en el principi que l'accés és la norma i la denegació l'excepció.

Aquesta Comissió recorda que no es pot deduir una restricció a l'accés de la informació pública, i tampoc l'ambiental, d'una afirmació genèrica i que sobre la invocació d'una limitació cal acreditar l'afectació precisa respecte de l'àmbit informatiu concret que es pretén restringir, i a més, ha de consistir en perjudicis rellevants.

Per a que la invocació del límit pugui produir els efectes invocats, és imprescindible que s'acrediti de forma precisa quins concrets documents o les seves parts, contenen informació que s'ha de preservar de la petició d'accés. Aquest és un requisit indispensable per a la realització d'una ponderació adequada mitjançant el corresponent test del perjudici a l'interès protegit per la limitació en relació al dret d'accés reclamat. Cal concretar respecte de quina concreta informació la divulgació demanada produirà el dany al·legat d'una manera rellevant.

L'empresa afectada per la petició d'accés de la llicència, les seves modificacions i altra informació, en invocar els límits, malgrat que en alguns apartats relatius a la informació compromesa a la qual

[1] Conveni Aarhus, Article 4. Accés a la informació sobre el medi ambient, darrer paràgraf.

s'oposen de forma absoluta a lliurar, fa referencia a algunes referències respecte alguna informació però no acredita de quina forma l'accés a aquesta informació pot perjudicar efectivament als interessos protegits tant per la LTAIPBG com per la Llei 26/2007.

Per tant, l'Ajuntament haurà de preservar l'accés parcial d'aquella informació que com a llicència ambiental la reclamant hi té reconegut, com s'ha dit, el dret d'accés. Per tant la declaració rotunda d'impedir qualsevol accés per l'afectació sobre aspectes que s'indiquen de forma genèrica, no permet realitzar un examen proporcional de les limitacions invocades.

Els perjudicis que l'accés pot constituir, han de ser rellevants i s'han de ponderar en relació amb els interessos que hi concorren, tant si es tracta d'oposar-se totalment a l'accés, com en els casos de limitacions parcials (Sentència del Tribunal Suprem de 21 de novembre de 2023 que refereix abundant doctrina jurisprudencial respecte d'aquesta consideració).

D'acord amb això, per a procedir a la deguda ponderació no només es requereix d'una valoració que s'ajusti als paràmetres establerts a la llei i la jurisprudència, i la doctrina d'aquesta Comissió, sinó que s'ha de disposar d'una invocació acreditada sobre la específica lesió que s'infringirà als interessos invocats, no pot consistir per tant, en una invocació merament abstracte d'aquests interessos.

La manca d'acreditació dels perjudicis invocats que l'empresa al·lega dona lloc a que es desconegui respecte de quines concretes dades o informacions es considera que es projecten les limitacions invocades als efectes de no només justificar la seva exclusió de l'accés demanat, sinó també per a efectuar la corresponent exclusió de la part compromesa exclusivament.

-Dades relatives al secret comercial: documentació conté "know-how" o processos interns -

Respecte de la invocació sobre la confidencialitat de les dades de caràcter comercial i industrial, es tracta d'una limitació prevista a l'article 21.1 lletres f) i g) de la LTAIPBG, i l'article 13 Llei 27/2006 en preveure que quan aquesta confidencialitat estigui prevista en una norma amb rang de llei o en la normativa comunitària, a fi de protegir interessos econòmics legítims, és una excepció que opera per a la protecció d'un legítim interès econòmic. La Directiva (UE) 2016/943 del Parlamento Europeo y del Consell, de 8 de juny de 2016, que regula la protecció dels coneixements tècnics i la informació empresarial no divulgats (secrets comercials) contra la seva obtenció, utilització i revelació il·lícites, estableix una definició amplia de "secret comercial" que en tot cas, correspon a l'autoritat pública competent determinar el caràcter confidencial de la informació, sense que necessàriament s'hagi de seguir la confidencialitat expressada per l'interessat.

L'empresa afectada ha invocat aquesta limitació però no ha concretat respecte de quina concreta informació recau aquesta exigència de confidencialitat que cal protegir, ja que no es podria pretendre una exclusió absoluta de la informació demanada.

Per tant, si l'aplicació de les excepcions o límits invocats no pot ser automàtica, ni general, sinó proporcionada i casuística, mitjançant la corresponent ponderació, aquesta Comissió palesa la

dificultat de la seva realització davant l'absència de la deguda acreditació ja comentada. Això impossibilita contrastar l'interès per a la divulgació amb l'interès de la seva restricció amb la denegació, d'acord amb que els riscos sobre la informació a protegir i el corresponent perjudici ha de ser raonablement previsible i no hipotètic.

Davant aquesta dificultat, cal recordar que sempre és preferible la possibilitat del subministrament parcial, separant del text de la informació sol·licitada la informació protegida (art. 14 Llei 27/2006) que l'impediment absolut a qualsevol accés.

D'altra banda, respecte a l'argument de que la documentació conté "know-how" o processos interns, cal assenyalar que la sol·licitud d'accés als informes i actes de l'Administració no implica revelar la propietat intel·lectual de la maquinària o processos industrials secrets, sinó els resultats ambientals d'aquests processos. Es recorda que l'article 13.2.d) de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació en matèria de medi ambient, no és invocable la confidencialitat comercial o industrial quan la informació fa referència a emissions al medi ambient.

- Protecció de dades –

Pel que respecta a la invocació del límit sobre protecció de dades, aquesta Comissió recorda que la normativa en matèria de protecció de dades (RGPD) i, per tant, les disposicions de l'art. 23 i 24 LTAIPBG, només s'aplica a persones físiques, tal com es desprèn clarament de la definició de dada personal que realitza l'art. 4.1 RGPD "a) Dades personals: tota informació sobre una persona física identificada o identificable". En tot cas, si la informació demanada inclogués referències a dades personals caldria excloure-les mitjançant la corresponent anonimització que preservés el seu accés.

De la informació demanada si es conten dades excessives respecte de les persones que es puguin identificar, res ha d'impedir que s'exclogui d'aquesta documentació la referència a les dades personals.

-Informació sobre inspeccions i sancions -

L'article 21 de la LTAIPBG en relació amb la limitació de l'accés a resolucions sancionadores pot concórrer amb l'aplicació de la limitació consistent en «els interessos econòmics i comercials», excepció que cal interpretar en el sentit de que quan l'accés causi perjudici a aquests interessos, això resulti del judici de ponderació d'interessos a la llum del principi de proporcionalitat, haurà de denegar-se l'accés o suprimir-se la part de la resolució sancionadora que conté la informació perjudicial per als interessos econòmics i comercials de les persones jurídiques.

La Llei 27/2006, que transposa el Conveni d'Aarhus, estableix un règim especialment garantista. Per tant, l'accés a actes d'inspecció i resolucions quan es refereixen a emissions, aquesta informació no pot ser denegada, per normes de caràcter sancionador que no tenen com a objectiu regular la transparència, sinó la potestat punitiva.

La publicació normalment es limita a alguns elements de la resolució sancionadora (subjecte sancionat, tipificació de la infracció sense descripció dels fets, data de la resolució i sanció imposada)

El límit esmentat, en aquest cas, concorre amb el previst a l'article 21.1.b LTAIPBG, respecte de la restricció de l'accés a la informació pública si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries".

L'article 30.3 del RD Legislatiu 1/2016 sobre la prevenció i control integrats de la contaminació, en preveure que els resultats de les actuacions inspectores han de posar-se a disposició del públic en el termini de quatre mesos a partir de la finalització de la visita in situ i de conformitat amb la Llei 27/2006, per tant, aquesta informació hauria de ser accessible.

També la informació sobre les sancions molt greus en l'àmbit del control integrat de la contaminació resta subjecta a l'obligació de donar-ne públic coneixement (article 32.1.a RD legislatiu 1/2016, preveu "es pot ordenar la publicació, a través dels mitjans que es consideri oportuns, de les sancions imposades, una vegada que aquestes hagin esdevingut fermes en via administrativa o, si s'escau, jurisdiccional, així com els noms, cognoms o denominació o raó social de les persones físiques o jurídiques responsables i l'índole i la naturalesa de les infraccions.")

D'acord amb això la informació que disposa l'Administració reclamada relativa a actuacions inspectores i sancionadores sobre el contingut d'autoritzacions ambientals, i sancions molt greus en l'àmbit del control de la contaminació, no només són accessibles a la petició formulada sinó que formarien part de la publicitat activa de caràcter ambiental. Això inclou la informació relativa als residus, en tant que formés part de l'autorització integrada ambiental també seria accessible en els mateixos termes descrits.

Respecte d'aquesta informació l'Ajuntament ha de lliurar la informació no afectada per la valoració ponderada de l'accés demanat que hauria de possibilitar facilitar la informació de forma dissociada o agregada.

Es recorda que en l'àmbit de les excepcions previstes a l'article 13.1 de la Llei 27/2006, la continguda a la lletra d) s'ha interpretat de forma molt restrictiva pels tribunals que han considerat que en un procediment, encara que estigui obert, ha de lliurar-se la documentació de l'expedient que sigui separable i es tracti de documents conclusos.

De forma que no es considera admissible denegar informació continguda en actes d'inspecció amb l'argument de que són documents o dades inconclusos.

La publicació de les sancions està prevista en diverses legislacions ambientals, i pel que respecta al supòsit de la petició d'informació, la Llei 34/2007 de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera (article 31.1.a) preveu per als casos d'infracció molt greu, la publicació a través dels mitjans que es considerin oportuns, de les sancions imposades una vegada siguin fermes en via administrativa o, en el seu cas jurisdiccional, així com els noms o denominació o raó social de les

persones físiques o jurídiques responsables i la índole i naturalesa de les infraccions. També es conté una referència a la publicació d'infraccions molt greus al Reial Decret Legislatiu 1/2016, de 16 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de prevenció i control integrats de la contaminació (article 32.1) però amb caràcter potestatiu. En tot cas, es tracta de referències respecte de supòsits de publicitat activa d'aquests tipus d'infraccions.

Respecte de les sancions lleus i greus escau reconèixer el dret d'accés amb especial escrutini d'aquella informació que pugi esdevenir excessiva, si és que contenen informació afectada pels límits invocats, especialment els relatius a les dades personals de persones físiques (tècnics, denunciants).

Conèixer els mecanismes de control i el seu correcte funcionament també forma part del contingut del dret d'informació ambiental exercit. Per tant, els documents relatius a actes, informes o a sancions que es refereixin a àmbits relatius a la manca de control o acreditació es considera que també formen part de l'objecte legítim de la sol·licitud i ara reclamació.

Es considera que la petició s'inscriu clarament en el dret de la ciutadania a conèixer com es prenen les decisions administratives que els hi afecten, criteris emprats per les institucions, que en aquest cas, a més incideixen en un àmbit com és la seva possible afectació a la salubritat ambiental, això si, com es veurà més endavant, amb la deguda preservació d'altres interessos legítims que hi concorren.

A la vista de les consideracions exposades es conclou estimar la reclamació pel que es refereix a l'accés a les actes, informes conclosos i sancions de les entitats referides els darrers deu anys sobre el control d'emissions i contingut de les autoritzacions ambientals integrades de la contaminació i sancions, amb la deguda exclusió de referències a dades de caràcter personal i altra informació que pugui contenir informació compromesa per reserves tècniques protegides, d'acord amb les consideracions formulades en aquest fonament jurídic.

La Llei 27/2006 no preveu cap referència al termini d'aplicació de la resolució quan hi concorren drets de tercers persones, com és el cas. Per tal de donar seguretat jurídica i en atenció a la previsió de l'article 34.3 LTAIPBG, segons el qual "si la resolució és estimatòria de la sol·licitud i hi ha hagut oposició de tercers, l'accés a la informació només es pot fer efectiu una vegada ha transcorregut el termini per a interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acte administratiu", es considera la seva inclusió en la part dispositiva d'aquesta resolució.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el

que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG).

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 9 de juliol de 2026, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 132/2026 i declarar el dret del reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
2. Notificar als tercers afectats per la Reclamació aquesta Resolució.
3. Requerir a l'Ajuntament de Cercs que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies després d'haver transcorregut dos mesos des de la notificació de la present resolució a l'interessat i al tercer afectat sense que s'hagi interposat recurs contenciós administratiu.
4. Requerir a l'Ajuntament a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la, després que hagin transcorregut dos mesos des de la notificació de la present resolució a l'interessat i al tercer afectat sense que s'hagi interposat recurs contenciós administratiu, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 132/2026 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.